

2012. november 1. - **Nemzeti ünnepeinknek az illő megemlékezésen kívül mindmáig időszerű jelentősége van.**

Egyszer talán, a távoli jövőben, amikor már nem a feszült küzdelem érzései szorítják a honfiúi kebleket, a hálás utókor megemlékezése lesz az ünnep egyetlen célja, ma még fontos üzenete van a három magyar nemzeti ünnepnek. Szent István ünnepe emlékeztet minket arra, hogy amikor Európa a népvándorlások hosszú és rendezetlen évszázadai után keresztény királyságok rendjébe szerveződött, akkor a mi őseinknek ebben a kontinentális vállalkozásban, Európa megalapításában nagy része volt. Onnét indult ki, kapott lendületet, és lett a mai világ civilizációjának, tudományának, alkotókészségének kontinense. Ennek mai üzenete: a történelemformáló magyar nemzet nem tűrheti Európa parvenü hatalmainak basáskodását.

Március 15-ike arra emlékeztet minket, hogy az európai szellemi áramlatokkal együtt akarunk emelkedni akkor is, ha nehéz évszázadok pusztítása nyomán megfogyva bár, de törve nem, rácsatlakozunk a világszabadság áramlatára azzal a komor figyelmeztetéssel, hogy első a haza szabadsága és felvirágoztatása. Ezt a napot Ausztráliában, az Ausztráliai Magyar Szövetség határozata (1954) alapján „Magyar Szabadság Ünnepe” néven jegyezzük. Ennek mai üzenete: Kötődhetünk bár a hatalmi képletben valamely birodalomhoz, nemzeti létünket nem engedjük beoldódni.

Október 23-ika az 1956-os magyar szabadságharc ünnepe. Ausztráliában magyar nemzeti ünnepnek nyilvánítottuk október 23-át 1957-ben, az első évfordulón. Magyarországon 1989-ben vált állami ünneppé. Az idei év első napján életbelépett Alaptörvényben: „Október 23-a, az 1956. évi forradalom és szabadságharc kezdetének, valamint a Magyar Köztársaság 1989. évi kikiáltásának napja.” Emlékeztet ez a nap arra, hogy a filozófiai idealizmus rangjára emelt kommunizmus Magyarországon termelte ki – a szovjetmegszállta országok között – a legmélyebbre ható bolsevista terroruralmat, ami már az eszme elkötelezettjei számára is tűrhetetlen volt. A hatalom bízott az ÁVH terrorgépezetében és a szovjet haderejében. Lövetett a rádiónál összegyűltekre, ezt már nem tűrhette a magyar nép. Ennek mai üzenete: Néhány százalék népellenes, nemzetellenes fanatikus képes külső erők támogatásával megszerezni minden hatalmat egy ország társadalmi rendjének megbontására.

Magyarország polgárosodása időszakában kialakult az a kettősség, amely egy részében nem jött létre a nemzet egészével való azonosulás, és a gyorsan kifejlődő kapitalizmus éppen ezt a réteget tette a gazdasági pálya élére. Egy – szerencsére – elvetélt kísérlet (1919) után, amikor a második világháború a kommunizmusba taszította az országot, a nemzetellenes réteg azonnal a megszálló nagyhatalom szolgálatába állt. Azok akik korábban a tőkés rendszer szerencsésebbjeiként a liberalista, kozmopolita eszmék érvényesülésével igyekeztek politikai hatalomra jutni Magyarországon, a kommunizmusban találták meg azt az eszmerendszert, amelynek szenvedélyes követőiként arra szánták el magukat, hogy hazánkban hozzák létre a példás kommunista államot, Lenin tanítása alapján, vagyis a terror által. Buzgó eszmehűséggel kiirtották a nemzeti tudatot ápoló magyar felső- és középosztályt, szótáruk szerint a burzsoáziát. Ez a labanc réteg a kommunizmus tana szerint elvette a vagyont az ország népétől, mindent „államosított”, ami gyakorlatilag az állami vagyon és gazdálkodás birtokosaivá tette őket. A Szovjetunió uradalmi intézőiként adták le a termést, Moszkvában már csak az volt a gond, hogy személy szerint megtalálják a legalkalmasabbakat. Rákosival az élen bőven találtak olyanokat Magyarországon, akikben gyűlölet égett minden iránt, ami magyar.

Ez a réteg bukott meg a forradalomban, aminek az árján olyan rutinnal lavíroztak a számukra

veszélyes 13 napon át a szovjet felszabadításukig, hogy szinte veszteség nélkül átvészelték a forradalmat. Berendezkedtek végleges országlásra. A rá következő 33 évben alkalmazkodtak, csiszolódtak, az ország politikai, gazdasági elitjévé váltak, mialatt az ország népe is alkalmazkodott, többé-kevésbé beletörődött abba, amiben már nem remélt változást. Ez a réteg uralta a kapitalizmusba átváltó manőverezést, immár a nyugati kapitalizmus szolgálatában, annak kiszolgálásával, aminek fejében az új birodalommal megfelezhették a magyar állami vagyont. Ezért nemzetközi támogatást kapnak kormányra jutásuk, hatalomban maradásuk részére. Így jutottunk el 2010-ig, amikor a magyar választók azt mondták: ebből elég legyen. Ma, a nemzeti kormány idejének ötnyolcada után, az idei szabadságharcos évfordulón, a polgári kezdeményezésre megtartott békemeneten is megmutatkozott, hogy a kormány nem veszítette el népszerűségét, annak ellenére sem, hogy a társadalom általános jóléte stagnál. Viszont látják az emberek az erőfeszítést a jobbulásért, az elszánt védekezést a nemzet tönkretételére törekvők ellenében.

Erre a történelmi kettősségre, a magyar–ellenmagyar belpolitikai állapotra, és az 1945 óta folyamatosan fennálló külhatalmi beavatkozásra számos utalás hangzott el az ország vezető politikusai részéről a szabadságharc idei ünnepi megemlékezésein.

„Ötvenhat a legigazibb élő ünnepünk, az az esemény, amelyből a mai Magyarország és mai politikai rendszerünk gyökerezik” – mondta Kósa Lajos, a Fidesz alelnöke a forradalom évfordulója alkalmából rendezett megemlékezésen Szentesen. A politikus méltatta a „sztálinista diktatúra” elleni 1956-os, széles körű társadalmi összefogást, és párhuzamot vont a forradalom, a rendszerváltás és a „posztkádári szocialisták” tevékenységét elutasító 2010-es választások között. „Érdekes, hogy mindhárom esetben ugyanazt a politikai csoportosulást utasította el egységesen a magyar nemzet” – hozzátéve: „az nem lehet, hogy nem tudjuk kivetni a nemzet testéből azt az elitet, amelyik állandóan ellene fordul”. „S bár 2010 óta a posztkádári korszak végleg lezárult, 1956 még mindig itt kísért, hiszen az MSZP továbbra is a magyar politikai élet szereplője” – mondta Kósa Lajos. „Ezt a korszakot akkor tudjuk lezárni, ha a politikai térből eltűnik a forradalmat leverő párt utóda” – mondta az alelnök.

Rogán Antal V. kerületi polgármester, a Fidesz országgyűlési frakciójának vezetője szerint ma is harcolnunk kell a szabadságunkért, habár egészen másféle harcot kell vívnunk, mint '56-os elődeinknek. Szabadságunkat ma nem erőszak, nem katonák veszélyeztetik, hanem a pénzügyi kiszolgáltatottság, a gazdasági fenyegetettség, vagyis a válság, amelynek legfőbb előidézője a gátlástalan individualizmus. Rogán úgy látja, ez a szellem tette tönkre „a jobb sorsa érdemes pénzügyi rendszert, ez adósította el Európa országait, hajszolta adósrabszolgaságba” az európai népeket és köztük a magyarokat. Rogán kiemelte: a magyar nemzet érdeke a megmaradás ma is, amikor az ismét nemzetközivé vált világ „tartóoszlopai jobban recsegnek-ropognak, mint akár 56 évvel ezelőtt”. Hozzátette, a megmaradáshoz az kell, hogy kiálljunk a saját érdekeink mellett, s ebben nem a politikai táborokhoz való tartozás számít. Közölte, ahogy '56-ban sem kaptunk segítséget sem Amerikától, sem Európától, úgy ma sem kapunk. Európa ma sem mer szembenézni a válság igazi okaival, ezért nem érti meg erőfeszítéseinket – jelentette ki Rogán.

A hiteltárgyalásokért felelős tárca nélküli miniszter, Varga Mihály az 56-os forradalom és szabadságharc 56. évfordulóján, a budapesti Széna téren tartott megemlékezésen szólt arról is, a mostani ünnep nem csak a múltról szól, hanem a jelenről, a ma élők áldozatairól, és a jövőről. Úgy fogalmazott, ma „ismét idegen erők szorításába kerültünk, ismét távoli érdek hozta fejünkre a bajt.” Szavai szerint, bár most „külföldi katonák csizmája nem tapos hazai földön, mégis megbéklyózták országunkat”.

Csizmadia László, a Civil Összefogás Fóruma szóvivője és alapítója a sajtótájékoztatón azt mondta: ahogy januárban, ma ismét békés vonulásra készülnek a résztvevők, ahol politikai szónoklat nem fog elhangozni. Csizmadia szerint az október 23-ai rendezvény azt üzeni a világnak és pénzhatalmaknak, hogy a magyar nép nem tűri az adósrabszolgaságot, ahogy korábban sem tűrte. Közölte, a békemenet demonstrálja azt is: továbbra is megvédi Orbán Viktor miniszterelnököt, és kiállnak mellette; az IMF-nek pedig azt üzenik, ne pártpolitizáljon. Hozzátette, baráti jobbot nyújtanak minden segítőkész szervezetnek, azonban pénzügyi manőverekkel nem hagyják leváltani a kormányt.

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető államtitkár szerint a kormány a bankokkal, az energiaszektormal finanszíroztatja meg a hiánycsökkentést; a három százalékos hiánycél megvalósul és az ország kikerül a túlzottdeficit-eljárás alól. A kormány döntése egyértelmű, a terheket döntő mértékben a bankszektornak, a közüzemi szektornak, az energiaszektornak, és adott esetben az online-szerencsejáték szektornak kell viselnie – jelentette ki.

Fricz Tamás szerint ha nem akarjuk, hogy egy szűk érdekkör mondja meg számunkra, hogy hogyan éljünk, akkor cselekedni kell, ezért van jelentősége a békemenetnek, amely januárban megmentette az Orbán-kormányt. A politológus a Hír TV Péntek8 című műsorában azt mondta: a magyar kormány legnagyobb bűne az unió és a globális körök előtt az, hogy határozottan képviseli a nemzeti szuverenitás értékeit.

Orbán Viktor is szóváltette kormánya álláspontját és szándékait az ország belső dolgaiba való külföldi beavatkozás tárgyában, ami olvasható a miniszterelnök beszédében. **Csapó Endre**